

og man vil da komme til at betale endnu Mere for at blive fri for ham. Jo oftere den provisoriske Bussmand kommer igjen, desto dyrere vil det blive at blive ham kvit. Det er netop det Farlige, mine Herrer, ved den Anledning, den Grund, de Herrer have til at forlade en smukt erhvervet Stilling, som det bliver Folkets Sag at hævde, og som man aldeles utvivlsomt kunde hævde. Den ærede Ordfører udvillede i sine Bemærkninger, at Folkethinget ikke havde vundet ved de senere Liders Kampe, og at Folkethinget naturligvis kun vilde tabe ved en Kamp for dets berettigede Stilling. Jeg kan fuldtændig forstaa denne Udtalelse, fremsat af det ærede Medlem, thi den passer ganske til Udtalelser, som vi i tidligere Dage før Overenskomsten oftere have hørt fra hans Mund. Anderledes forholder det sig, naar Udtalelsen tiltrædes af Medlemmer, der lægge en anden Maalestok til Grund, af Mænd, som erkjende, at der maa føres en Kamp imod en saa kraftig Reaktion som den, vi have her i vort lille Land, med et Folk, der først skal — saaledes som det gjør — voge frem til fuld Bevidsthed om, at der er Mvov i den politiske Virksomhed. 4—5 Mar er ikke noget væsentligt Tidsrum i en saadan Kamp; der maa gaa længere Tid hen, inden den fulde Bevidsthed kommer, men den skal nok komme, hvis man ikke, netop naar Folket er beredt til at tage Del i Forsvaret for sine Rettigheder, paa en ganske besynderlig Maade frigjør sig fra en saadan Virksomhed. Det ærede Medlems Spaadom om Udgangen af en Kamp er altsaa meget forskjellig fra min Opfattelse, idet han har stærkere Tro til sin Side og en svagere Tro til den anden Side, end jeg har; men, naar det ærede Medlem og de Medlemmer, der sammen med ham have stillet Forslag, mene, at vi ved ikke at vedtage Fællesudvalgets Flertals Indstillinger vilde gaa ind i provisoriske Tilstande, saa veed jeg ikke, hvor de Herrer have det fra. Det er mig en aldeles ubegribelig Opfattelse, at nogen Mand i det folkevalgte Kammer kan mene, at man, naar vi paa lovlig Vis kunne bevilge Pengene til Fortsættelse af Statsusholdningen, vil paa ulovlig Vis regjere her i Landet. Der er en lang Dag imorgen — og een Gang kunne vi maaske faae Folk op til at begynde Kl. 9 istedetfor Kl. 1, om saa skulde være — og det er min Overbevisning, at der findes en bestemt Træng hos hele Rigsdagen til, hvis man tænkte — hvad der selvfølgelig ikke vil ske —, at denne Dag ikke ender med Samstemning om Finantsloven, da imorgen i rette Tid at faae vedtaget en lovlig Forlængelse af den bestaaende midlertidige Finantslov. Det er, som sagt, min Overbevisning, og den faae De mig ikke paa nogen Maade til at fravige, inden jeg ser, at en saadan Forlængelse har man ikke villet give, men saa faae vi ogsaa at se, hvent der ikke har villet, hvem det er, der har villet bryde Bevarelsen af den lovlige Tilstand

her i Landet. Der skal være visse konstitutionelle Sæbvaner, og de skulle følges til Bevarelsen af den lovlige Tilstand trods Arten af den politiske Strid, man fører, og man kaste ikke ind i det folkevalgte Kammer Udtalelser, som om det kunde gaa an, at vi tænkte anderledes. Man har yttret, at Regjeringen ikke vilde forelægge en saadan Lov; mine Herrer, dersom vi tænke os — og jeg udtaler dette for at imødegaa de Stingrunde, som det efter min Mening er og efter min Mening ogsaa kun ansøres for at dække den generende Stilling, ærede Herrer have indtaget — dersom vi tænke os, siger jeg, at man i aften ikke havde en Finantslov, saa har man jo den lange, tunge Nat for Ministeriets Chef, og da mener man, at Resultatet af hans Overvejelser vilde føre til, at han sagde: Jeg kan ikke regjere paa lovlig Vis, jeg vil bryde Rigets Grundlov, jeg vil forgribe mig paa betroet Guds. Men, mine Herrer! har man da ikke Exempler paa, hvorledes det gaar Privatmanden, naar han gjør Sligt, og vilde det gaa Statsmanden bedre, hvis han vovede derpaa? Og, mine Herrer, vi maa gaa videre: Der skal en Samtale til mellem Ministeriets og Regjeringens Chef for at faae Tilladelse til at gaa den Vej; men, vide De, hvad der ligger i en saadan Udtalelse, at der skulde kunne regjeres med ulovlige Tilstande, vide De, hvilket Dyb, jeg vil ikke sige af Bestyrlinger, men af forskjelligartede Jølelser, Tanter og Bebrejdelser, der ligger deri, at Regjeringens og Ministeriets Chef skulde i Foræning udfæde en provisorisk Finantslov? (Afbrudelse). Jeg mener naturligvis Regjeringens uansvarlige Chef. De Herrer, der kaste saaledes omkring sig med den Slags Ting, overveie ikke rigtigt, hvor letindigt Sligt er, og hvorledes tro de Herrer at kunne gjøre Folket tryk derved? Ja, man kan maaske gjøre Somme trykke, idet man bilder dem ind, at en Ting ser meget værre ud, end den i Virkeligheden er, naar man kommer den nærmere; men man tro ikke, at man kan fordærve Folkets funde Sands, hvad Grundloven angaar, ved den Slags Udtalelser. Nei, mine Herrer, det vil ikke lykkes Dem; den Grund, De ansøre for deres nuværende Standpunkt, kunne De ikke paavise, og den vil efter min fulde Overbevisning heller ikke komme tilstede. Rigsdagens Afdelinger kunne uden Ledelse af Regjeringen vedtage en Forlængelse af den midlertidige Bevillingslov. De kunne i Adresser til Landets Konge paakalde Stillingen, saaledes som den er, og de vilde gjøre det i det Dieblit, den Time nærmede sig, da man gik ud paa at træffe den Slags Foranstaltninger, som den ærede Ordfører sigtede til. Dette imidlertid, at ærede Repræsentanter ansøre Udsigten til den Slags Foranstaltninger som Grund for Forlig, altsaa som Grund for deres Ubefaling af Vedtagelsen af de og de Forslag, viser en Tilbagegang i Troen paa vor Forfatnings Styrke, og det er i den Mening,